

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1392/2021
09.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Здјелар, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, којег заступа Градско правобранилаштво, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5405/19 од 09.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5405/19 од 09.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 2131/18 од 25.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је он ималац права државине почев од 18.03.1991. године на непокретности по основу Уговора о купопродаји овереног под Ов.бр. .../... од 21.03.1974. године, Уговора о купопродаји од 18.03.1991. године, решења Трговинског суда у Крагујевцу ЛК 1102 ид 24.04.2002. године, ближе описано тим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му преда у државину непокретност ближе наведену тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужилац носилац права службености на непокретности по основу Уговора о купопродаји овереног под Ов.бр. .../... од 21.03.1974. године, Уговора о купопродаји од 18.03.1991. године, решења Трговинског суда у Крагујевцу ЛК 1102 ид 24.04.2002. године, ближе описано тим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 675.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5405/19 од 09.10.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, другом и трећем изреке. Преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртим изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 339.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и чинидбе поднета је 14.09.2010. године. Вредност предмета спора је 400.000,00 динара, што на дан подношења тужбе по средњем курсу НБС представља износ од 3.807,19 евра (1 евро=105,0643 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

У конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић